

vezetésében magasabb színvonalra emeljék. Különösen fontosnak tartjuk azt a kívánságát, hogy a mintatanító folytonosan haladjon. Ne a merev befejezettség, hanem a javítás vágya tünjék a fiatal jelöltek szemébe. — *Dienes Károly* szerint a tanároknak egymás óráin való látogatásai ma nem járnak kellő eredménnyel, mert kellően szervezve a hospitálás nincs. Határozott szabályozást és ellenőrzést sürget, amit azonban remélhetően úgy kell értenünk, hogy a látogató óra sem maradhat el, mint a rendes órák sem. Ilyesemben éppen az fontos, hogy a tanító szabad érdeklődése legyen a vezető s az nyerjen kielégítést; ezt pedig nem lehet ellenőrizni. — A *Gyakorlóiskola* a polgári jogok és kötelességek, a kézi munka, a német ajkú gyermekek magyarul tanítása s a magyar nyelvtan köréből nyújt tanítási terveket. *Biró Sándor* arról kezd cikket: miként kapcsolta össze a szlőjdőt az elemi iskola 3. osztályában a földrajzzal.

Néptanítók Lapja. 7. szám. *Szabó László* (Iskola és politika) a közviszonyok miatt a legfontosabb közügynek tartja a jellemnevelést; a mai alkotmánytantanítás helyére valóban a polgári jogok és kötelességek ismertetését kívánja, hogy így jellemes állampolgárokat nevelhessünk s e tárgyat az elemi, polgári iskolában, tanítóképzőben és polgárisk. tanítóképzőben egyaránt szükségesnek vallja; mivel pedig szerinte nem sokára az állami kormányzat is foglalkozik e kérdéssel, jó lenne, ha vita indulna meg, hogy ennek eredményei kerüljenek majd a §-ba. Szerintünk azonban e kívánságot nem elég kimondani, hanem meg kell adni a vita határozott alapját is. — *Forgách Julia* az óvoda és népiskola ellentétére mutat rá; több érdeklődést kér az óvoda számára a tanítóktól. — 8. sz. *Okolicsányi-Kuthy Dezső* (Az iskola és a gümőkór) nagyfontosságú iskolaegészségügyi gondolatokat ad elő, újra eszünkbe juttatva e szempont káros elhanyagoltságát. — 9. sz. Több cikk a külföldi reformmozgalmakat ismerteti. *Imre Sándor* a tanügyi lapok feladatait tárgyalja.

Orsz. Középiszkolai Tanáregyesületi Közlöny. 11. szám. *Gaal Mózes* közgyűlési elnöki beszéde óvás az ellen, hogy a tanári hivatást a hivatalok közé sorolják; a hivatal-iskola képtelen gondolat, mert az ismerhet rendszabályt, anyagbeosztást, kiszabott heti órát, csöngetést, osztályozást, de idegen tőle a lélek! — *Sujó Sándor* titkári jelentése az új nyugdíjtörvény megalkotásával kapcsolatos mozzanatokról szólva, az országgyűlésen emlegetett barátságtalan hangulat miben létét és okait fejtegeti. «Barátságtalan a hangulat a tanárság iránt, mert barátságtalan általában az iskola iránt. A mai élet nagyon is gyakorlati és önző; ennek a társadalom-

nak a szemében az iskola szükséges rossz.» Az új törvénynek «a tanárságra vonatkozó intézkedése nem jó kulturpolitika: a rossz tanárt nem teszi jobbá, a jót ellenben megrontja. A közönyösek még közönyösebbé lesznek általa, a lelkeseket pedig elidegeníti hivatásuktól s örvényt és benső érzésük és kötelességük között.» — *Benisch* Artur közli középiskoláink elhelyezéséről tartott előadását. — A köri tudósítások a latin nyelv, a fizika s a természetrajz tanításáról, meg a jövő iskolájáról tartott előadásokat ismertetik; egyik körben a múlt évi értesítőkről volt összefoglaló előadás. — 12. sz. *Krenner* Miklósnak a tanári munka értékeléséről szóló előadása Gaal és Sajó beszédeivel együtt nagyon komoly figyelmeztetés mindazokhoz, akik törődnek azzal, mily lélekkel dolgozik ma a tanárság! (V. ö. M. P. 1913. 168). — *Teleky* József (A rajz és a magyar nyelvi dolgozatok) a múlt évi drezdai rajzkiállítás tanulságai nyomán azt hangoztatja, hogy a rajz és a fogalmazás párhuzamos együttműködése igen kívánatos volna, ha igazán akarunk esztétikai nevelést. — 13. szám. *Vida* Sándor (Néhány megjegyzés a magyar irodalomtörténet tananyagának beosztásához) javasolja, hogy a VII. és VIII. o. magyar irodalmi tananyagát cseréljék fel; így az újabb irodalom bővebb ismertetésben részesülhetne s a régi irodalom történetét a VIII. o. történelmi tanításával körülbelül párhuzamosan lehetne tárgyalni. A dolgozat érvei érthetően sok ellenmondásra akadtak, mikor a szerző tanároknak előadta, de szempontjaiban sok a megszívlelni való. — *Bodor* Aladár (A klassz. filologizmus szerepe a nevelésben) a középiskolai nevelésben levő aránytalanságra mutat rá, a klassz. nevelésnek csak annyi teret kíván, a mily mértékben «bennfoglalt eleme a klasszikai kultúrfok a mai kulturállapotunknak.» A mai nevelés feladatát abban látja, hogy vezessen el «genetikusan a mai nemzeti kulturállapotig s a jelenkor eredetét látó, a jelen kincseit értve megbecsülő, a jövőt szeretni és munkálni tudó, erőben és szépségben harmonikus» embereket neveljen.

Polgáriskolai Közlöny. 4. szám. A polgári leányiskolák IV. osztályát elvégzők 58%-a kereső pályára lép s e szám növekvése előre látható. Ez indította a pozsonyi közönséget arra, hogy a kormánytól a polgári leányiskola hét osztályúvá fejlesztését kérik, kereskedelmi és ipari szakirányban s hat osztályúvá fejlesztését a keresetre nem képezítő általános irányban is. — *Seidl* Sándor (A biológia a polgáriskolában) a tantervek készítése módját is szóvá teszi: jobb volna, ha minden iskolai reform «csak az érdekelt szakférfiak egységes állásfoglalásának» lenne a következménye. De maga is látja, hogy evégre először is ilyen egység kellene. Mi meg hozzá tesszük,